

Едноврѣменно съ събирането на сърповетѣ драгоманинѣтъ оставя на всѣка мома единъ чифтъ царвули (опинци), нещавени, които тя си навървява или приготвя за обуване. Съ тия царвули момата отива, жѣне и се връща. Доде ли врѣме за отиване, драгоманинѣтъ трѣгва отъ колиба на колиба да си събира момитѣ. Всѣка една мома си взема хлѣбъ за една недѣля и дрехи за обличане, които драгоманинѣтъ натоварва на нѣколко коня. Като прибере момитѣ си (отъ тия колиби, напримѣръ 5, отъ ония 2, отъ грети 4) завежда ги всичкитѣ на своитѣ колиби въ дома си, дѣто ги нагощава хубаво. Тамъ тѣ прѣспиватъ и потеглюватъ рано на другия день.

Докато още момитѣ се намиратъ въ дома на драгоманина, той назначава една отъ тѣхъ за чакъмджийка. За такава обикновено се избира най-пѣргавата, най-умната, най-опитната, находилата много пѣти на Романя; въобще такава, която да може да сѣди на момитѣ.

И тъй всѣка една чета освѣнъ драгоманинѣтъ има чакъмджийка и кираджия, който кара конетѣ съ рубата на жѣтваркитѣ.

На пѣтя между Казанлъкъ и Стара-Загора се намира тъй наречената Тулова-кория — една исполинска гора, която прѣдставлява нѣщо важно. Подъ нейнитѣ дебели сѣнки се събиратъ всички жѣтварски чети изъ Габровско и Трѣвненско на брой 5000—6000 моми и драгомани, особено ония, които жѣнатъ по Стара и Нова Загора. Жѣтварскитѣ чети изъ Дрѣновско не се спиратъ тука, а заминаватъ право за Карнобатско, дѣто обикновено жѣнатъ.

Едноврѣменно съ стигането на жѣтварскитѣ чети въ Туловата кория, стигатъ и всичкитѣ чифликчии изъ Стара и Нова Загора. Пазарлъкътъ става тука. Всичкитѣ драгомани избиратъ изъ помежду си 3—4 души. Сѣщото правятъ и чифликчиитѣ.

Избранитѣ и отъ двѣтъ страни започватъ пазарлъка.

По нѣкога ставатъ и сбивания, или защото чифликчиитѣ не могатъ да се съгласятъ помежду си, или по причина че драгоманинѣтъ се скарватъ съ избранитѣ между тѣхъ, защо сѣ склонили за долна цѣна.

Обикновената цѣна бива 12 до 13 гр., а най-много 14, 15 гр. на увратъ (дюлюмъ).